

Business as usual?

Wat mij betreft is het coronatijdperk nog steeds onwerkelijk en lastig plaatsbaar. Als cijferaar blijf ik de totale impact op de samenleving nog marginaal vinden in relatie tot de genomen maatregelen en het compleet stilleggen van de wereldwijde economie. Het is wel duidelijk geworden dat een virus de hele wereld lam kan leggen en volgens mij zijn er al talloze voorspelling geweest in die richting.

Ik kom gelukkig in mijn eigen omgeving (privé en zakelijk) weinig schrijnende gevallen tegen. De meest voorkomende confrontatie met de gevolgen van het virus zijn alle beperkende maatregelen in het dagelijks leven. Zoals een verplicht karretje of mandje in de supermarkt, de toenemende mondkapjes in de openbare ruimte en waar we 'vroeger' rustig konden wandelen met onze honden, is de rust nu verdwenen.

Oorspronkelijk was mijn plan om nu iets te schrijven over mijn ervaringen in Israël, aangezien we in deze periode een reis naar Tel Aviv en Jeruzalem gepland hadden. Dat is eigenlijk mijn grootste beperking, dat de reis niet doorgaat. We wachten nog af of we een voucher krijgen of niet.

Verder is het business as usual. Projecten lopen zoveel mogelijk door en het bouwen gelukkig ook. Zo volgt de Zalmhaventoren bij ons om de hoek in Rotterdam gestaag zijn weg naar boven, om uiteindelijk op 215 meter te eindigen. Het is een machtig mooi gezicht en een knap staaltje werk. <https://www.youtube.com/watch?v=3XWq5ielqWA>

Dat het business as usual is, zou mogelijk ook inhouden dat de bouwsector relatief ongeschonden deze periode doorkomt. Het grootste gevaar voor deze sector schuilt in de financiering van projecten. Regeringen geven momenteel natuurlijk miljarden uit aan het overeind houden van de economie en ergens moet dat geld vandaan komen. Dus wellicht wordt de bouwsector uiteindelijk toch een keer geraakt met de indirecte gevolgen van het virus. Dit past ook naadloos in de anticyclische lijn die deze sector al decennia volgt.

We kunnen ook kijken naar de kansen die deze pandemie wellicht biedt. Het lijkt vrijwel zeker dat met name in de zorgsector en wellicht ook in het onderwijs veranderingen op stapel staan met betrekking tot het 'nieuwe normaal'. De trend van groot, groter, grootst, lijkt niet meer haalbaar in de nabije toekomst en de aanpassingen kondigen zich al aan. Nieuwbouw zal nog meer naar de achtergrond gaan en onderhoud, renovatie en revitalisatie zullen nog meer dan voorheen de boventoon voeren. Hopelijk hebben de beleidsbepalers lessen geleerd van de vorige crisis, toen de zeis gehanteerd werd om te bezuinigen.

Ron van den Berg, penningmeester NVBK